

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Crucifixum amantium ausus quidam insoliti, neque imitationi nostræ
facilè subijcendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

tempore, ad eam aculeorum turbam, septem alijs immitibus acubus, memoriæ dolorum B. Virginis consecratis: quousq; tandem, eo sui cruciamento in posterum ut abstineret, divinitus admoneretur.

§. 2.

Crucifixum amantiū ausus quidam insoliti, neque imitationi nostræ facile subiiciendi.

Incredibilis, (& si facti naturam spectemus) temeritati proximum videbitur, quod subjungo. Fuisse videlicet nonnullos, qui ad insanum suum (ut ita loquar) in CHRISTUM amorem eo indicio demonstrandum, atque ad ejus crucis ac passionis memoriam cordi suo altius imprimendam, non jam supra cor aut pectus, crucem Domini è materia effictam gestarint, sed majori ausu, in ipsa carne sui pectoris ad ipsum cordis locum, acuto ferro altè inciderint & insculperint, ac velut signaculum cordi impressum omni deinceps vitâ retinuerint.

Quo in numero fuisse reperio; tum Simonem illum, Rodericium, unum è primis decem Societatis Jesu Patribus, qui crucis figuram palmari longitudine sibi ad modum dictum in pectore exsculperat, cicatricibus insigniter extantibus; tum jam memoratum Henricum Sufonem, ardentem illum atque industrium Æternæ Sapientiæ, (cujus se Ministrum appellat) & propter CHRISTUM, cruciatuum amatorem; qui etiam integrum JESU nomen, notis profundis atque indelebilibus fertur sibi ipse inscripsisse supra cor, non sine multo sanguine ac cruciatu incredibili: id nimirum studiosè agentes, ut vel istis notis agnoscerentur veri servi Domini JESU CHRISTI, possentq; vel sic cum Apostolo dicere: *Ego stigmata Domini IESU in corpore meo porto.*

Cujus item stigmata, sed alio invento, S. Radegundem quondam

*Jo. Rhd.
hist. exemp.
li 3. c. 2.*

Vit. c. 5.

Gal. 6.

quondam Franciæ Reginam, sibi inuississe inuenio, quæ in Monasterio jam existens, aliquando sibi ex aurichalco, in signum CHRISTI (inquit Fortunatus) hoc est, ut interpretor, in formam crucis, curavit laminam: quam deinde probè accensam atque ignitam locis duobus sui corporis altè impressit, quò & ipsa eo inusta stigmate, insignem se CHRISTE crucifixi servam profiteretur.

L. I. Vita.
6. 14.

Sed & Ioannem Baptistam Archintum adhuc adolescentem, & priusquam Ordini se nostro adungeret, simili studio ductum, sacra IESU & MARIÆ nomina candente ferro sibi inuississe in pectore; tradunt nostræ Societatis Annales. Quemadmodum etiam P. Augustinum de Espinosa, item ex nostro Ordine, ignitis è ferro sigillis eorundem factorum nominum figuram exprimentibus, sibi brachia, pectus, crura, genua impressisse, in defuncti corpore est deprehensum.

Hist. Soc.
P. 4. l. 2.
Ann. Provd.
Bat.

Supra modum autem mirabile est hoc in genere, quod de Petro quodam referunt, ex Ordine Cisterciensi, Monasterij, Villarij in Brabantia, religioso (ut appellant) Conuerso. Qui non contentus carnem suam, ad memoriam atque honorem passionis Dominicæ, flagris, urticis, vepribus, herinacci spinis, alijsq; ejusmodi supplicijs affligere; audaciori se ad Domini sui similitudinem configurandi studio, manus sibi pedesq; perfodit clavis, latus verò aperuit candente ferro, immisso in vulnus ex pilis equinis contexto funiculo, ne nimitum citò obduceretur. Ita ex ejus Monasterij monumentis Ioannes d' Aassignies, Nizellensis Abbas, & ex eo Bartholomæus Fizen in Floribus Ecclesiæ Leodiensis. Et simile quiddam profert noster Theophilus Raynaudus in suo Sancto Brunone, de quadam Carthusiana sanctimoniali, Beatrice nomine; quæ scilicet pari in Crucifixum studio, sibi manus forauerat, easq; plagas, ne ipso tempore obducerentur, sextâ quaque feriâ adacto clavo renovabat. Quanquam

punct. 10.
9. 3.

id ausum quempiam minus mirabitur, qui apud eundem Theophilum in alio tractatu legerit, idem perfecisse impostores nonnullos, quò se, divinitus CHRISTI stigmatibus insignitos, ementirentur.

*De Stigmat.
sect. 1. c. 14.*

In Vita.

*Anab. in
velat. apud
Rayn.
Surig 9. Feb.*

*Chron. S. Fr.
4. 9. c. 18.*

Vit. c. 20.

Verùm etsi inventa ejusmodi, quemadmodum ex magno adversus CHRISTUM amore profecta, ita ipsi multum complacita fuisse non dubitem: cum & cæteroqui sciamus, S. Rocho ex ipso utero pectus cruce rubra divinitus insignitè apparuisse, uti & brachia defuncti S. Ansberti Episc: Rothomagensis: & de quodam Paulo Secundo legamus, post mortem in ejus pectoris medio crucis effigiem inventam ex sanguine, cum his litteris in orbem adscriptis: *Paulus Secundus servus IESU CHRISTI*: ea tamen quoniam & modum confvetum imbecillitatemq; nostram superant, nec periculi vacua videntur; magis, uti dicebam, suspicienda quàm imitanda sunt, neque temerè & indiscretè ab alijs in usum trahenda. Quæ tamen hoc loco idcirco recensere voluimus; vel ut appareat ad quos ausus assurgat, & quas adinveniat artes, inflammatum humani pectoris erga IESVM crucifixum studium, & ardor quidam amoris; vel ut tantis propositis exemplis, & præ magnis illis Crucifixi & crucis amatoribus, nostram in eâ arte Christum amandi inertiam ac frigus culpantes, ad innocentes saltem aliquas viribusq; nostris propiores IESVM crucifixum colendi rationes extimulemur: quales satis multas proponit hic noster tractatus, aliasq; plures solers cujusque studium, & quidam quasi pietatis sapor, facilè excogitabit. Quale illud est, quod hic præcipi posset, de secreto cingulo, nonnullis sive aculeis armato, sive nodis aspero: quemadmodum inter alios Sanctos puer Elzearius, ab anno ætatis tertio-decimo, usus fertur cingulo cum quinque nodis ad honorem quinque Christi vulnerum: & S. Clara cum nodis tredecim, adstrictos habentibus lapillos quosdam, qui carni appressi dolorem facerent, ad perpetuam Christi cruciatuum commonitionem. Hic

Hic observo denique: quemadmodum ij quos paulò antè memoravimus, Christum posuerunt ut signaculum super cor suum; ut omnia sensa ac vota sua, Crucifixi memoriâ, tanquam sigillo insignirent: ita etiam plures fuisse, qui illum propriè ponerent ut signaculum super brachium suum, inulto scilicet arte quadam in brachijs aut carpis, crucis signo aut IESU nomine, quò crucis Dominicæ recordationem ita quasi ad manum haberent, atque exinde omnia ipsorum opera ipso Christi nomine quodammodo sigillata & consecrata apparent. Quem quidem morem quondam apud multos invaluisse, ex ijs discimus, quæ scribit Laurentius Ramirez in Chronicon Luitprandi; & ex antiquis Procopius Gazæus in caput 44. Isaiæ. Constatq; ex historijs recentioribus, quosdam populos Orientales, etiamnum, crucis cauterio inustum brachium habere.

CAPUT IV.

Apud se in cubiculo, CHRISTI crucifixi effigiem aliquam habere.

§. I.

Eam rem meritò Christiano cui libet commendatâ esse debere.

Æ Quum sanè foret Christianum quemlibet, eosq; præfertim, quorum limina, ut nobilitate dignitatève præstantium, cum primis celebrantur, ædium suarum conclavia, tum alijs pietatis monumentis, tum (& præcipuè) vitæ ac passionis Christi imaginibus, convestita habere. Primum, ut eâ religione ædes suas quodammodo consecrent. Deinde, ut hac tanquam tesserâ, profiteantur se esse quod sunt; hoc est, Christianos. Postremò, ut hac ratione summotis nox:js rerum turpium simulacris, suo aliorumq; pudori atq; saluti